

יהושע פרק ז'

א. "ויהי בשמוע כל המלכים": כאשר שמעו שלבני" היו דרכים תכססים מיוחדים כדי לנצח את העי
הבינו שזו מלחמה אנושית ולא ניסית, ולכן צריך להתכנס ולמכס עצה.

ב. "פה אחד": בעצה אחת.

ג. "יושבי גבעון": ללא מלכם - מלכם היה חוי, אבל רק עיר בשם גבעון הם באו בערמה
ליהושע.

ד. "גם המה בערמה": כמו יהושע שלבד את יריחו בערמה.
"ויצמירו": נעשו צירים - ציר לא כמו השליח להביא הודעה בלבד, אלא הציר
צריך להחזיר תשובה.

"בלים": נשחקים.
"ומצדדים": תפורים במקום הקרע.

ה. "ממלאות": מלאות מלאים
"נקדים": התמלא הלחם נקודות שחורות מתוך רקבון.

ו. "ויאמר איש ישראל": אנשי ישראל לא רצו לקבל את אנשי גבעון מחשש שמא מקרבנו אתם,
לכן הם החלו לדבר רק אל יהושע.

ז. "מארץ רחוקה מאד": וכסימן הם שמעו רק את מצרים ואת סיחון ועוג מלכי האמורי, אבל את
הירדן שנבקע לא שמעו אנשי גבעון כביכול שהשמועה לא הגיעה כל כך
רחוק.

יב. "זה לחמנו": כאשר יצאנו היה טרי ועכשיו כבר נקוד מרקבון.

השני.

יד. "ויקחו אנשים מצידם": בני" אכלו מאכלם כסימן לברית ברית שכל אחד אוכל מהאוכל של

טו. "ויכרות להם ברית להחיותם": כל הברית היתה רק כדי להחיות אותם ולא התבקשו אנשי גבעון
לקיים מצוות כלל.

טז. "קרובים הם אליו": קרובים אל ארץ ישראל.

יח. "וילוננו": רבו.

יט. "ועתה לא נוכל לנגוע בהם": הנשאים אמרו שהיות והם נשבעו, הם צריכים לשמור על אנשי גבעון
מכל העם.

כ. "זאת נעשה": היות והשבועה היתה רק להחיותם, זאת נעשה, נחיה אותם וישארו
עבדים.

כג. "ולא יכרת": לא תחדלו מלהיות עבדים לבית אלוקים, משא"כ הנשאים אמרו שהם יהיו
עבדים לכלל העדה.

כד. "ונירא": פחדנו שתהרגנו אותנו ולכן שקרנו.

כו. "אל המקום אשר יבחר": בכל מקום אשר יבחר ד' לבנות את מזבחו, שם היו הנבעונים חוטבי עצים
ושואבי מים.

